

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Ловеч, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕОРГИ Б. ХРИСТОВ**

при участието на секретаря **ТАТЯНКА Д. ГАВАЗОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕОРГИ Б. ХРИСТОВ** Административно наказателно дело № 20214310201136 по описа за 2021 година

Производство с правно основание чл.59-63 от ЗАНН.

С наказателно постановление № 593 от 06.12.2021 г. на Директора на Регионална Дирекция по горите гр.Ловеч е наложено на Д. И. С. от гр.Ловеч, административно наказание на основание чл.257, ал.1, предл.2-ро, т.1, предл.1-во от ЗГ – глоба в размер на 300 лева, за нарушение на чл.257, ал.1, предл.2-ро, т.1, предл.1-во, във връзка с чл.108, ал.2 и ал.3 от Закона за горите, във връзка с чл.61, във връзка с чл.47, ал.1, т.6 от Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите, във връзка с чл.12б, ал.1, т.7 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии.

Недоволна от постановлението останала жалбоподателката С., която го е обжалвала, като незаконосъобразно и необосновано. В жалбата си изтъква, че е лицензиран лесовъд с договор към три фирми, като 8 часа дневно е ангажирана с тях и винаги предварително уговарят ден и час за извършване на сеч и извоз на дървесина от конкретен имот. За посочения в обжалваното НП имот сочи, че сечта е била извършвана от временно наети от „*****“ ЕООД работници, като тя е била през цялото време там и е контролирала сечта. В периода от 11.08. до 15.08.2021 г. е била на почивка на море, като последно сеч в имота е била осъществена на 05.08.2021 г., като отсечената тогава дървесина е била извозена до временния склад. Изтъква, че реално сечта в имота е приключила именно на тази дата. Соци, че на следващият ден с инж.В.В. (издал позвoлителното за сеч) са отишли в имота, огледали са го, като не са констатирaли нередности, но не са могли да го освидетелстват, тъй като дървесината все още не е била експедирана от временния склад. Твърди, че се е уговорила с управителя на дружеството, че извоза на вече добитата дървесина от временния

склад ще се извърши след 16.08.2021 година. По-нататък сочи, че е издала превозни билети за част от дървесината във временния склад на 17.08.2021 г., а останала част била експедирана на 01.09.2021 година. Изтъква, че на тези две дати не е ходила в имота, тъй като вече го е била огледала за освидетелстване и била занесла всички документи на инж.Василев, необходими за изготвянето на протокола за освидетелстване.

По-надолу в жалбата С. подробно описва как е била уведомена от служителите на РДГ, че е извършила нарушения в имота, както и че след съставянето на АУАН е ходила с управителя на фирмата до имота, подробно и двамата са го огледали, но никъде в имота не открили маркирани с червен спрей дървета и поставена КГМ от служителите на РДГ, както и че в имота не е имало просеки, различни от посочените в технологичния план.

Като процесуално нарушение в жалбата се сочи, че в съставения АУАН никъде не е посочена цялостната правна квалификация на вмененото ☐ нарушение, с нормите от съответните подзаконовни актове, като това е било направено едва с издаването на наказателното постановление. Счита и че в актовата преписка не са били събрани всички и достатъчно доказателства, които по категоричен начин да установяват нарушението и че само посочването на констативния протокол от проверката на 11.08.2021 г. не е достатъчен. Счита също и че при издаването на НП наказващият орган не е съобразил и разпоредбите на чл.12 и чл.27 от ЗАНН.

Моли наказателното постановление да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно издадено.

В съдебното заседание, в което е бил даден ход на съдебните прения, редовно призована, жалбоподателката С. не се явява. Представява се от адвокат А.М. от АК Ловеч, която поддържа жалбата и пледира за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразно. Акцентираща на обстоятелството, че само част от процесният имот има характеристиката на гора, като съответно разрешителното за сеч е било издадено само за тази част, но никъде от представените по делото документи не става ясно, че именно в тази част са били прокарани нерегламентираните просеки. Потвърждава и наведеното с жалбата възражение, че има разминаване между словесното изписване на нарушението и дадената му цифрова квалификация, като за последното съществено се разминават квалификациите в АУАН и НП. Счита, че в актовата преписка и в хода на делото не са били събрани доказателства, които по безспорен начин да установяват, че жалбоподателката С. е извършила вмененото ☐ нарушение. Соци, че не следва да се кредитират показанията на свидетелите на въззиваемата страна, още повече, че в представения констативен протокол имало добавяния, зачерквания, промяна в кубатурата на посочената дървесина, отразена е била и друга дата и период, като свидетелите така и не са установили с показанията си причините за посочването на друг период. Претендираща на жалбоподателката да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Въззиваемата страна – Регионална дирекция по горите гр.Ловеч, редовно призовани, се представляват от юрисконсулт С.Т., която оспорва жалбата, като счита обжалваното НП

за законосъобразно издадено и пледира да бъде потвърдено. Оспорва доводите на жалбоподателя и излага аргументи в тази насока. Изтъква, че у служителите на РДГ липсва мотив да набедяват жалбоподателката в извършването на нарушение и че показанията им следва да бъдат кредитирани изцяло, като обективни и безпристрастни. Счита, че административнонаказателното производство е протекло без да са допуснати процесуални нарушения. Изтъква, че когато един имот е с отдел и подотдел, то той притежава характеристиките на гора и същият се стопанисва като горска територия. В подкрепа на твърдението си сочи заповедта на директора на РДГ, с която утвърждава ГСП. Счита, че административнонаказателното производство започва със съставянето на АУАН, а не с констативния протокол, а направените задрасквания и зачерквания по него касаят и са предмет на друго производство, а не предмета на доказване по настоящето дело. Претендира да им бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 лева.

Представя писмена защита, в която подробно описва установената по случая фактическа обстановка, анализира събраните доказателства, като оспорва възраженията на жалбоподателя и аргументира тезата си за законосъобразност на наказателното постановление.

От събраните по делото писмени доказателства и от показанията на свидетелите Л. Й. Л., П. П. К., А. О. О., Р. Н. Р. и Е. Б. Щ., както и от изложеното в жалбата и в съдебно заседание от страните, съдът приема за установена следната фактическа обстановка :

Жалбоподателката Д. И. С. бил регистриран като лице упражняващо лесовъдска практика с удостоверение № 2423/21.10.2011 г. на ИАГ /л.11/.

На 24.07.2021 г. инж. В.В. издал позволително за сеч № 0621597 /л.12/, с което разрешил на жалбоподателката Д. С., като представител на „*****“ ЕООД да извърши сеч в гора, представляваща имот в отдел № 1061, подотдел „и“, с кадастрален № 48060.3.22, в землището на с.*****, община *****. Имотът бил с площ от 0,800 хектара, а подлежащите на сеч дървета били маркирани от С. с КГМ № *****, с оранжева боя. Сечта била въз основа на одобрена горскостопанска програма и одобрен технологичен план, с вид на сечта „постепенно – котловинна“. Очакваният добив бил 47.0 пл.куб.м. лежаща маса от благун и цер. Срокът за провеждане на сечта и извозване на материалите бил от 27.07.2021 г. до 30.12.2021 година.

Свидетелите П. К., Л. Л. и А. О. били горски инспектори при РДГ Ловеч. В задълженията им било вменено и осъществяването на контрол по прилагането на закона по отношение на всички дейности в горските територии, в т.ч. и спазването на правилата за сеч и другите ползвания от горите. В тази връзка, на 11.08.2021 г. тримата проверили сечището, за което жалбоподателката С. имала издадено позволително за сеч № 0621597/24.07.2021 г. и констатирани, че има отсечени немаркирани с КГМ 6 броя дървета.

Резултатите от проверката свидетелите оформили в констативен протокол серия Б00А 2018 № 000885 от 11.08.2021 г. /л.24/. За процесният имот, подотдел „и“ свидетелите констатирани, че имало отсечени 6 броя немаркирани в основата на пъна с КГМ дървета от

цер и благуи. Посочили, че отсечените дървета били измерени с ролетка и маркирани с червена боя, като общата кубатура на отрязаната и немаркирана дървесина възлизала на 2,25 пл.м3. Отражено било също така в протокола, че в отдел „и“ на имота са били прокарани 2 броя просеки, непланирани и непосочени в технологичния план, както и че към него се прилагат два броя сортиментни ведомости и картен лист на измерените диаметри /л.25-26 и л.28/.

На 23.09.2021 г. свидетелят Л. Л. съставил в присъствието на жалбоподателката С. АУАН бланков № 000852 /л.23/, в който посочил, че като лице упражняващо лесовъдска практика по чл.108, ал.2 от Закона за горите и регистрирано в публичния регистър на ИАГ София, Д. С. е извършила нарушение, като не е изпълнила задължението си да следи за спазването на одобрения технологичен план, в резултат на което е допуснала прокарането на 2 броя нови просеки, които били непланирани и непосочени в технологичния план. За дата на извършване на нарушението актосъставителят приел периода от 27.07.2021 г. до 11.08.2021 година. Актосъставителят Л. квалифицирал деянието като нарушение на разпоредбите на чл.257, ал.1, т.1, във връзка с чл.108, ал.3 от Закона за горите, във връзка с чл.126, ал.1, т.7 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии. Като допълнителни обяснения актосъставителят посочил, че е бил съставен констативен протокол серия Б00А № 000885 от 11.08.2021 година. Като свидетели при констатиране на нарушението се подписали П. К. и А. О..

Жалбоподателката С. подписала акта и получила препис от него. Посочила е, че не е съгласна с констатациите в акта и че не е нарушител.

Няма данни по делото, в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН да е представила писмени възражения по акта.

Въз основа на акта за нарушение, на 06.12.2021 г. било издадено обжалваното наказателно постановление № 593, като Д. И. С. била санкционирана за нарушение на чл.257, ал.1, предл.2-ро, т.1, предл.1-во, във връзка с чл.108, ал.3 от Закона за горите, във връзка с чл.61 и чл.47, ал.1, т.6 от Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите, във връзка с чл.126, ал.1, т.7 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии, с глоба в размер на 300 лева на основание чл.257, ал.1, предл.2-ро, т.1, предл.1-во от ЗГ.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна се установи следното :

Жалбата срещу НП е подадена в срок и от легитимирано лице, поради което е допустима.

Атакуваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган и въз основа на АУАН, съставен от оправомощено лице.

След внимателна преценка на събраните по делото доказателства, съдът констатира, че обжалваното постановление е издадено в съответствие с разпоредбите на ЗАНН, като не са били допуснати процесуални нарушения и са посочени всички съставомерни

обстоятелства при извършване на нарушението, а на същото е била дадена изчерпателна и правилна правна квалификация. В тази връзка не могат да бъдат споделени наведените от жалбоподателя възражения за незаконосъобразност на НП, в частност тези, касаещи правната квалификация на нарушението.

На описаното в обстоятелствената част нарушение е била дадена правилна квалификация. Правилно отговорността на жалбоподателката С. е ангажирана за това, че не е изпълнила задължението си да следи за спазването на одобрения технологичен план (каквито законът безспорно ☐ вменява) при извършването на добива на дървесина по разрешителното за сеч № 0621597/24.07.2021 г. от имот в отдел № 1061, подотдел „и“, с кадастрален № 48060.3.22, в землището на с.*****, община *****, в следствие на което са били прокарани 2 броя нови просеки, които не са били планирани и посочени в технологичния план. Като дата на извършване на нарушението е посочен периода 27.07.2021 г. – 11.08.2021 година. Разпоредбата на чл.257, ал.1, т.1 от ЗГ визира две форми на изпълнителното деяние, формулирани като „не изпълни“ или „изпълни несвоевременно“. В обстоятелствената част на обжалваното НП наказващият орган е посочил, че жалбоподателката С. „не е изпълнила“ задължението да следи за спазване на технологичния план. Посочвайки квалификация на нарушението по чл.257, ал.1, предл.2-ро, т.1, предл.1-во от ЗГ наказващият орган ясно е отразил, че визира първата форма на изпълнителното деяние „не изпълни“. Посочените в т.1 термини „задължения“ или „контролни правомощия“ са във връзка с някое от двете изпълнителни деяния.

Ето защо, съдът намира, че дадената цифрова квалификация на нарушението изцяло кореспондира с описаното в обстоятелствената част на НП. Водещо при цифровото изписване на квалификацията е изпълнителното деяние, под която форма е било осъществено нарушението и което в случая се явява предл.1-во на т.1 от чл.257, ал.1 от ЗГ.

Диспозицията на тази норма от Закона за горите е класически бланкетна и същата се попълва със съдържание винаги във връзка с други норми, част от нормативен акт, било то същия или друг – в случая разпоредби от Наредба № 8/05.08.2011 г. за сечите в горите и Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии. В частност, разпоредбата на чл.257, ал.1, предл.2-ро, т.1, предл.1 от ЗГ също вменява на визираните в нея субекти задължения, които обаче, предвид систематическото ☐ място са формулирани по-общо. От това следва, че административнонаказателното обвинение следва да бъде формулирано като бъдат посочени всички конкретно нарушени разпоредби, в които се съдържат задължителните правила за поведение, нарушаването на които е довело до настъпването на общественонеопасните последици на нарушението. Ето защо, при установеното в хода на съдебното дирене, съдът прие за установено, че е налице съответствие между визираната в обжалваното НП санкционна разпоредба и нейното допълване с конкретно нарушени норми от същия и други нормативни актове.

Обстоятелството, че в съставеният срещу жалбоподателката АУАН, в дадената цифрова квалификация не са били посочени разпоредбите на чл.61 и чл.47, ал.1, т.6 от

Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите, а това е било сторено в наказателното постановление, не е процесуално нарушение, още по-малко пък съществено. Защото именно наказателното постановление е правораздавателният акт, който вмениява на нарушителя конкретно извършено нарушение и затова в него следва да е налице пълно единство между словесното описание на нарушението, с посочване на всичките му съставомерни признаци от една страна и дадената цифрова квалификация от друга. В случая, както се посочи по-горе, дадената от наказващия орган цифрова квалификация на нарушението и допълването □ с нормите от Наредба № 8/2011 г. изцяло кореспондира със словесно изписаните обстоятелства при извършване на нарушението така, че нарушителят е могъл да разбере в извършването на какво нарушение е обвинен и съответно е имал възможност да организира и упражни правото си на защита в пълен обем. А и законът предоставя възможността наказателното постановление да бъде издадено дори и когато е била допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина – чл.53, ал.2 от ЗАНН.

От събраните по делото доказателства се установи описаното в акта административно нарушение. В конкретния случай не е спорно, че С. е лицензиран лесовъд на частна практика, както и че в качеството на представител на „*****“ ЕООД □ е било издадено позволятелно за сеч. Следователно от момента на издаването на позволятелното именно тя е носела отговорност и е следвало да упражнява контрол при извършвания добив на дървесина и спазването на одобрения технологичен план, т.е. тя може да е субект на описаното в НП нарушение. От показанията на свидетелите К., Л. и О. безспорно се установи, че при проверката в имота са констатирани, че са били прокарани 2 броя нови просеки, които не са били предвидени в технологичния план. Съдът няма основания да съмнява в безпристрастността и обективността на техните показания, а и същите не противоречат на останалите събрани по делото доказателства. Показанията им се подкрепят и от представените по делото писмени доказателства – констативен протокол /л.24/, два броя сортиментни ведомости и картен лист на измерените диаметри /л.25-26 и л.28/. Надлежно свидетелите са отбелязали разположението на двете просеки на изготвения от тях картен лист /л.27/, които са били прокарани вътре в самия имот и не съвпадат с преминаващия по източната граница на имота горски път, в какъвто смисъл са показанията на свидетеля Р. В тази връзка, твърденията на жалбоподателката, че при извършената от нея и свидетеля Р. – управител на дружеството „*****“ ЕООД, обиколка на имота, при която не са установили отбелязани с червена боя отсечени немаркирани дървета, а само 1-2 такива, които обаче са били в близост до пътя, не са безспорно доказани. Показанията на ангажираните от нея свидетели Р. и Щ. не установяват с категоричност твърденията □, а касаят по-скоро разположението на горския път, който минавал покрай имота. В този смисъл двамата сочат, че въпросният път е преминавал през самата гора, които твърдения обаче се опровергават от писмените доказателства по делото – утвърдения технологичен план и картите на имота, в частност на подотдел „и“ /л.27, 117 и 118/. Видно от същите, въпросният път представлява източната граница на подотдел „и“, докато непредвидените просеки са на запад от него, в средата на подотдела. Свидетелите К., Л. и О. са категорични,

че не е било възможно тези просеки да са били прокарани по-рано, тъй като сечта в тях е била идентична със сечта в останалата част на имота, което си личало от оцветяването на пъните и по състоянието на листната маса. Дървесината от просеките също така била извозена от камион с висока проходимост, каквито идентични следи имало и в останалата част от сечището. Освен това, липсват каквито и да било доказателства, че при изготвянето на технологичния план или при маркирането на определените за сеч дървета да е била установена незаконна сеч, която да е била извършена преди издаването на разрешителното за сеч. На следващо място – сечището не е било освидетелствано към момента на проверката и факта, че жалбоподателката е била на почивка по това време, не я освобождава от задълженията ѝ по ЗГ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

Дори С. да не е присъствала в момента на прокарането на въпросните просеки, то доказано е нейното бездействие да посещава имота в периода до освидетелстване на сечището и да осъществява контрол, съгласно изискванията на чл.108, ал.3 от ЗГ. Това □ задължение може да се счита за отпаднало едва след освидетелстване на сечището. Нарушението е формално, при форма на изпълнително деяние бездействие. Действително, не може да се очаква жалбоподателката, като лице на което е възложен добива в имота, да присъства 24 часа непрекъснато в него, а и не това е имал предвид законодателя възлагайки му контрола по спазване изискванията за сеч, съгласно разпоредбата на чл.61 от Наредба № 8/2011 година. Достатъчно е, знаейки кога фактически започва сечта в имота (а този момент се презумира, че □ е известен, предвид факта, че именно на нея е издадено разрешителното за сеч), ежедневно или периодично да инспектира на място хода на провежданата сеч и при констатиране нередности своевременно да сигнализира съответните контролни органи. Именно в това се изразява възложената □ от закона отговорност и функции по контрол на сечта. Несъмнено и едно от задълженията на С. е било да не допуска създаването на неотразени в технологичния план просеки. Така че дори и безспорно да бъдат установени лицата прокарали въпросните просеки, то това по никакъв начин не би променило или игнорирало факта за неупражнен контрол при провеждането на сечта в имота – задължение, което до момента на освидетелстване на сечището е възложено изцяло на лицето, на което е издадено разрешителното за сеч. Важно е също така да се отбележи, че разпоредбата на чл.257, ал.1, т.1 от ЗГ е свързана с налагане на наказание за неизпълнени задължения от страна на лицето упражняващо лесовъдска практика, а не за допустителство по смисъла на чл.10 от ЗАНН.

Правилно като дата на извършване на нарушението е бил посочен периода 27.07.2021 г. – 11.08.2021 година. Разбираемо е, че няма как да бъде установен точната дата/и, когато са били прокарани неodobрените в технологичния план просеки и затова като дата на нарушението е посочен период, на който началото му съвпада с началото на сечта в имота (три дена след издаване на разрешителното за сеч), а края с установяване на нарушението, т.е. с преустановяване бездействието на жалбоподателя.

В случая нарушението се изразява в продължаващо във времето бездействие на лицето по чл.108, ал.2 от ЗГ да следи за спазването на одобрения технологичен план.

Ирелевантно за случая е обстоятелството кой и кога точно в рамките на посочения в АУАН и НП период е прекарал тези неотразени в технологичния план просеки, след като е установено, че наказаното лице не е изпълнило вмененото му контролно задължение да следи за спазване на одобрения технологичен план. Несъмнено е, че наказаното лице е дължало активно поведение, каквото в случая не е имало, поради което се е стигнало до прокарване на нерегламентирани просеки в подотдела, като от показанията на свидетелите Л., К. и О. се установява, че са установили нарушението по начина на провеждане на сечта, по оцветяването на пъните и оставените следи след сечта. Всички тези белези съвпадали с белезите по дърветата, които са били маркирани и правомерно отрязани. Свидетелите сочат и начина, по който са били ситуирани на терена въпросните непредвидени просеки, които са били прокарани в средата на подотдела, като са ги отразили и на картата на имота – л.27 от делото.

Преценявайки тези обстоятелства съдът намира за доказано виновното бездействие на Д. С., която несъмнено е била длъжна да следи за стриктното спазване параметрите на сечта, разписани в одобрения технологичен план, вкл. и за това да не бъдат създавани различни от предвидените в него просеки. Именно по отношение на това лично нейно контролно задължение е налице доказано виновно бездействие, тъй като самото създаване на установените при проверката просеки говори за недостатъчния контрол по изпълнение на коментирания технологичен план. Несъмнено е, че единствено жалбоподателката, в качеството си на лице по чл.108, ал.3 от ЗГ е била длъжна да следи за спазване на одобрения технологичен план за имота, както е безспорно и че това задължение не е било осъществено, доколкото в този имот са създадени неотразените в технологичния план два броя просеки.

Безспорно е, че процесните две просеки са били създадени именно в периода от началото на сечта – 27.07.2021 г. до деня на проверката - 11.08.2021 година. Естествено няма как да бъде фиксиран точният ден на това действие, но категорично периодът на нарушение е ясно определяем, като от датата на откриването му са започнали да текат и сроковете по чл.34 от ЗАНН за изготвяне на АУАН и Наказателно постановление, които категорично са спазени в случая. И в двата документа деянието е описано достатъчно ясно и точно както текстово, така и цифрово, съответно на разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН, като по този начин Д. С. категорично е била наясно какво виновно поведение и на кой законов текст ☐ се вменява. За пълнота на изложението следва да се посочи и че физическото отсъствие на жалбоподателя при изготвянето на констативен протокол серия Б00А № 000885 от 11.08.2021 година не представлява нарушение, тъй като констативния протокол не е уреден в ЗАНН, а представлява доказателствено средство служещо единствено за по-пълно закрепване възприятията на проверяващите. Освен това, те нямат задължение да уведомяват нарушителя за съставянето му, но в случая, със съставянето на АУАН тя е била запозната и с него. В протокола видимо са били извършени две поправки с химикал на обема на отсечената дървесина, но съдът счита, че това не го прави негодно доказателство, тъй като явно се касае за грешка при самото изписване на съдържанието му, което е нормално, при положение, че същият се съставя на място в имота. По-същественото в случая е, че

отразеното в протокола съдържание изцяло кореспондира с останалите писмени и гласни доказателства.

Предвид на така установената фактическа обстановка по случая и обсъдени доводи и възражения на страните, съдът приема, че са доказани от обективна и субективна страна всички елементи от вмененото на жалбоподателката Д. С. нарушение на чл.257, ал.1, предл.2-ро, т.1, предл.1-во, във връзка с чл.108, ал.3 от Закона за горите, във връзка с чл.61 и чл.47, ал.1, т.6 от Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите, във връзка с чл.126, ал.1, т.7 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии. Същата, в качеството ѝ на лицензиран лесовъд с издадено разрешително за сеч за имот в отдел № 1061, подотдел „и“, с кадастрален № 48060.3.22, в землището на с.*****, община *****, не е изпълнила вменените ѝ задължения и контролни правомощия по ЗГ, както и на подзаконовите актове по прилагането му, като не е изпълнила задължението си да следи за спазването на одобрения технологичен план за сечта в имота и е допуснала прокарването на 2 броя непосочени в плана просеки.

В разглеждания случай съдът намира, че наказващия орган се е съобразил с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН, като е определил минимума на предвидената глоба, а именно : 300 лева. Тази санкция съответства на обществената опасност на нарушението и на неговия извършител. Същевременно нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с подобни случаи на нарушения от същия вид, налице са и вредни последици, поради което случая не може да бъде определен като „маловажен“. При прокарването на просеките са били изсечени и немаркирани с КГМ дървета. Обекта на посегателство е свързан с опазването на горския фонд, за сечта на който законодателят е въвел конкретни императивни изисквания, които стриктно следва да се спазват. Поради това настоящият състав счита, че разпоредбата на чл.28 от ЗАНН се явява неприложима за конкретния случай. Не без значение е и обстоятелството, че жалбоподателката С. е била многократно санкционирана за нарушения по ЗГ и подзаконовите актове по прилагането му – справка на л.80-82 от делото.

Така изложените съображения мотивираха съда да приеме, че обжалваното наказателно постановление № 593/06.12.2021 г. на Директора на РДГ Ловеч е законосъобразно издадено и като такова следва да бъде потвърдено, а жалбата срещу него се остави без уважение.

С оглед изхода на делото и направеното в тази връзка искане от процесуалния представител на въззиваемата страна, то на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН следва на РДГ Ловеч да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ (ЗПП), съгласно препращащата разпоредба на чл.63д, ал.5 от ЗАНН. Съгласно нормата на чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет, по предложение на НБПП. В случая, за защита по дела по ЗАНН, разпоредбата на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120 лева. Производството по настоящето дело е протекло в няколко редовни съдебни заседания, с

немалък по време разпит на петима свидетели, както и със значителни по обем за н.а.х.дела писмени доказателства, което от своя страна определя фактическа и правна сложност над средната за подобни казуси.

Поради тези съображения съдът намира, че на РДГ Ловеч, представлявана от директора, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на предвидения максимум от 120 лева.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.5 и чл.63д, ал.3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 593 от 06.12.2021 г. на Директор на Регионална Дирекция по горите гр.Ловеч, с което на Д. И. С. от гр.Ловеч, ул.,***, ЕГН : ***** е наложено административно наказание на основание чл.257, ал.1, предл.2-ро, т.1, предл.1-во, във връзка с чл.108, ал.3 от Закона за горите, във връзка с чл.61 и чл.47, ал.1, т.6 от Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите, във връзка с чл.12б, ал.1, т.7 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии, като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА Д. И. С. от гр.Ловеч, с горните данни, да заплати на Регионална дирекция по горите гр.Ловеч, представлявана от директора, юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 /сто и двадесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд гр.Ловеч в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____